

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.322/2016/5.

A tanács tagjai: . Kárpáti Zoltán a tanács elnöke
 . Fekete Ildikó előadó bíró
 . Kovács Ákos bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Az alperes képviselője: (...) jogtanács

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság, 18.K.32.969/2015/3.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
18.K.32.969/2015/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az
alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra -
70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kínai állampolgárságú felperes keresőtevékenység céljából 2015.
április 15-ig érvényes vízum birtokában 2013. június 3-án érkezett
Magyarországra. Tartózkodási engedélyét a alperes neve Budapesti és
Pest Megyei Regionális Igazgatósága, mint elsőfokú hatóság a 106-1-
29657/1/2014-T. számú határozatával visszavonta, az alperes az

elsőfokú határozat ellen előterjesztett fellebbezésre indult eljárásában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

- [2] A felperes 2015. április 7-én a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Korm.rendelet (Vhr.) 47. §-a alapján a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem Magyarország területén történő előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet, ezzel egyidejűleg keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő arra hivatkozással, hogy új munkalehetőséget kapott, valamint családja már több éve Magyarországon él.
- [3] Az elsőfokú hatóság a 2015. április 13-án kelt 106-1-23409/1/2015-T. számú határozatával a tartózkodási engedély iránti kérelem Magyarország területén történő előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet elutasította. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2015. június 10-én kelt 106-T-26983/2/2015. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolásában a Vhr. 47. § (2) bekezdésére, (4) és (4a) bekezdéseire hivatkozott, rögzítette, hogy a belföldi kérelmezéshez szükséges kivételes méltánylást érdemlő körülményt a felperes nem tudott igazolni.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését és az alperesi hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy új munkalehetőséget kapott, Kínához már nem köti semmi, rokonai, barátai Magyarországon élnek. A két ország között nagy a földrajzi távolság, az utazással járó jelentős költség, valamint az, hogy Kínában már nem rendelkezik egzisztenciával, nehézzé és költségessé tenné a visszautazást és a több hónapos ott tartózkodást. Az itt eltöltött időt egyedi körülményként kellene figyelembe venni a Ket. 1. §-a alapján, és a költséghatékonyságot is. A magyarországi munkalehetőség megszűnésével nem tudna olyan munkára hivatkozni, amely megalapozná a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmét. Álláspontja szerint az alperesi hatóság megsértette a Ket. 50. §-ában és 72. § (1) bekezdésében foglaltakat, bizonyítási eljárást nem folytatott le. Másik egyedi ügyben hozott ítéletre hivatkozott, amely családegyesítés esetén kimondta, hogy a tényállás pontosítására személyes meghallgatás, esetleg helyszíni ellenőrzés keretében van mód. Utalt arra, hogy más mongol és kínai állampolgárok méltányossági kérelme ügyében a hatóság elfogadó határozatot hozott.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és

elutasította azt. Ítéletének indokolásában a bíróság az alperessel egyezően azt állapította meg, hogy a felperes méltányossági kérelmében nem valószínűsített olyan kivételes méltánylást érdemlő körülményt, amely a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelme belföldön történő előterjesztését indokolná. Hivatkozott a bíróság a Vhr. 47. § (1) bekezdésében, (2) bekezdés a) pontjában, (4) bekezdés a) pontjában és (4a) bekezdésében foglaltakra. Kifejtette, hogy ezen jogszabályhelyekből következik, hogy a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontjának előírása szerint a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet - a fő szabálytól eltérően - belföldön kizárólag abban az esetben lehet előterjeszteni, ha annak kivételes méltánylást érdemlő indoka van, és ennek fennállását a hatóság megállapítja. A felperes tartózkodásra jogosító vízuma lejárt, jogszerű tartózkodásra irányuló vízumot főszabály szerint az állampolgársága szerinti országban működő külképviseletnél (konzulátuson) terjeszthet elő. A bíróság egyetértett az alperessel, hogy nem tekinthető kivételes méltánylást érdemlőnek az olyan körülmény, amely szükség szerűen adódik a jogalkotó által elvárt magatartásból (tehát abból, hogy a magyarországi tartózkodást főszabály szerint a Magyarországra utazás előtt kell kérelmezni). Rámutatott a bíróság, hogy a felperes sem az eljárás folyamán, sem keresetében kivételes méltánylást érdemlő okot nem jelölt meg, a tartózkodási engedély feltételeinek (munkalehetőség, szállás, megélhetési költségek, stb.) igazolása önmagában kivételes, a főszabály alól mentesítő körülménynak nem tekinthető a kialakult és töretlen gyakorlat szerint. A keresetnek arra történő hivatkozása, amely szerint a hatóság nem tisztázta a tényállást, és nem mérlegelte a tartózkodás célját, a magyarországi új munkalehetőséget, és a felperes egyéni körülményeit, nem helytálló, mert nem a tartózkodási engedély megadásához szükséges szempontokat kellett a jelen eljárásban vizsgálni, hanem a Vhr. 47. § (2) és (4) bekezdésében meghatározott kivételes körülmények fennállását. Önmagában az a hivatkozás, hogy a család, illetve a barátok itt élnek, olyan általános, konkrétumot nélkülöző hivatkozás, amely a kivételes méltányosságot nem alapozza meg, a felperes mindössze két éve érkezett az országba, amelynek alapján nem valószínűsíthető, hogy a hazájában az ottani ismerősökkel a kapcsolata megszűnt. Nem tekinthető alapos oknak a földrajzi távolság sem, ez ismert tény a felperes számára, a költséghatékonyságra vonatkozó Ket. alapelvi rendelkezések pedig nem a kérelmet beterjesztő felperest terhelő költségek csökkentésére, hanem a hivatali eljárás költségeire vonatkoznak.

- [6] Megállapította a bíróság, hogy az alperes eleget tett a Ket. 50. §-a alapján a döntéshozatalhoz szükséges tényállás tisztázására irányuló kötelezettségének, a tényeket és a felperes által előadottakat kellőképpen mérlegelte, bizonyítási kötelezettsége nem volt, a felperes által hivatkozott eseti döntés a felperes helyzetére nem alkalmazható. Eljárási jogszabálysértést a bíróság nem állapított meg, a felülvizsgálni kért határozat a keresetben

megjelölt körben, az ügy érdemét érintően nem bizonyult jogszabálysértőnek, ezért a bíróság a felperes keresetét a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozatát kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 339. § (1) bekezdését, mert hatályban tartotta az alperes azon határozatát, amely a Ket. 1. § (1)-(2), 2. § (3) bekezdés 7.§-át, 37. §-át, 50. § (1), (6) bekezdését, 72. § (1) bekezdés ea) és ec) alpontjait, a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontját, és (4a) bekezdését, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdését sérti. Megismételte a keresetében foglalt azon állításokat, miszerint az alperesi hatóság bizonyítási eljárást nem folytatott le, a tényállás pontosítására személyes meghallgatás, esetleg helyszíni ellenőrzés keretében lett volna mód. Az egyedi ügy körülményeit kellett volna vizsgálni, és ez alapján döntést hozni. Az idegenrendészeti hatóságnak a jogszabály példálózó felsorolására tekintettel lehetősége van arra is, hogy a keresőtevékenységi szempontokat is mérlegelje a méltányossági kérelmet illetően, ezt azonban ugyancsak elmulasztotta az alperes. Álláspontja szerint méltányolandó körülménynek tekinthető a rendkívüli földrajzi távolság, az átlagosnak korántsem mondható állampolgársága szerinti országban uralkodó közigazgatási körülmények, a hosszadalmas ügyintézési határidő és a mindezek miatt őt terhelő kiugróan magas költségek. Ezek nem általa alakított, hanem akaratán kívüli tényeknek és állapotnak tekinthetők. A külképviseleti kérelmezést illetően vitatta, hogy az a jogszabályban meghatározott 21 nap alatt lezárulna, az a gyakorlatban legalább fél évet vesz igénybe. Hivatkozott arra a felperes, hogy más személyek méltányossági kérelmei vonatkozásában az alperes pozitív tartalmú határozatokat tartalmazott, ezeket konkrétan meg is nevezte.
- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [10] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [11] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2)

bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

- [12] A perben rendelkezésre állt iratanyagok alapján hangsúlyozza a Kúria, hogy a perben felülvizsgált közigazgatási eljárás tárgya kizárólag az volt, hogy a felperes kínai állampolgárként a tartózkodási engedély iránti kérelmét Magyarország területén előterjesztheti-e. Erre a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontja értelmében kizárólag kivételes méltánylást érdemlő körülmény igazoltsága esetén van jogszabályi lehetőség. E körben vizsgálandó tehát az alperesi hatóság és hozott elutasító döntést a felperes kérelme tárgyában.
- [13] Hangsúlyozza a Kúria, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy az ilyen jellegű körülmény fennállta tekintetében a bizonyítás a felperest terhelte, mind a közigazgatási eljárás, mind a közigazgatási per során a Pp. 324. § folytán alkalmazandó Pp. 164. § értelmében. Megalapozottan jutott azon következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy e bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tett eleget.
- [14] Kiemeli a Kúria, hogy a Vhr. főszabályként a külföldi állandó, vagy szokásos tartózkodási helye, illetve állampolgársága szerinti ország konzuli tisztviselőjénél történő kérelem előterjesztést rögzít, kiegészítő jelleggel rendelkezik ettől eltérő - harmadik országban, illetve a belföldi regionális igazgatóságon történő - kérelmezés eseteiről, melyek mindegyikéhez valamely méltányolható indok, vagy jelentős nemzeti érdek szükséges. A belföldi kérelmezéshez a jogszabály - a fentiekén túlmenően - kivételes méltánylást érdemlő körülmény meglétét kívánja meg, különösen nevesítve a családegyesítést, illetve gyógykezelést, mint az ebből a szempontból releváns körülményeket.
- [15] A felperes a közigazgatási eljárás során és a perben is mindvégig arra hivatkozott, hogy keresőtevékenység folytatásának, az itt tartózkodás engedélyezésének feltételei esetében fennállnak. Az eljárás azonban - ezen szakaszában - még nem a tartózkodás engedélyezése, hanem a tartózkodási engedély iránti kérelem előterjesztése - belföldi előterjeszthetősége - tárgyában folyt. A Vhr. 47.§ (4) bekezdésében a tartózkodási célok nem teljes körű felsorolása, a jogalkotó abbeli szándékát hivatott kifejezni, hogy a tartózkodás céljának alátámasztásán túl - amelynek igazolása a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadásának minimum feltétele - valamennyi esetben a kivételes méltánylást érdemlő körülmény valószínűsítése és e körülmény fennállásának a hatóság részéről történő megállapítása szükséges. Ebből egyértelműen levezethető, hogy a „tartózkodási cél” és a „kivételes méltánylást érdemlő körülmény” eltérő fogalmakként való használatára irányuló jogalkotói szándék. A keresőtevékenység folytatása mint tartózkodási célnak az igazolása -, amelyre a felperes mindvégig hivatkozott - önmagában nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, hanem a törvény által megkívánt tartózkodás engedélyezéséhez szükséges minimum feltételek

egyikének való megfelelés.

- [16] Rámutat arra a Kúria, hogy ha a Harmtv. hatálya alá tartozó külföldi állampolgár nem kíván a tartózkodási engedély kérelmezése okán Magyarországról kiutazni, ez sem olyan méltányolható körülmény, amely a belföldi kérelmezést a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően elfogadhatóan indokolná.
- [17] Kiemeli a Kúria, hogy a jogszabályban rögzített mérlegelési jogkörre tekintettel az elsőfokú bíróság a határozat felülvizsgálatát a Pp. 339/B. §-ának iránymutatása szerint végezte el. E törvényi rendelkezés szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.
- [18] A Kúria teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróságnak az e körben kialakított, részletesen megindokolt jogi álláspontjával. A felperesnek a más személyek ügyében hozott alperesi döntésekre való hivatkozása a jelen perben értékelhető és figyelembe vehető nem volt.
- [19] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségről a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján rendelkezett.
- [21] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2016. szeptember 27.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró